

PÉTER JÁNOS

Kriszti

Kriszti türelmesen várta, hogy a szarvasbogár megmozduljon. Gyuszi bácsi elmagyarázta, hogy csak tetszhalott, a rovarok gyakran tesznek így, ha veszély éri őket, a lemerevedéssel eljártsszák, hogy meghaltak, mozdulatlaná dermednek, hátha a ragadozó akkor nem veszi őket észre. Ha ügyesen beleolvadnak a környezetükbe, esélyük is lehet a túlélésre.

Jó volt a pihenő, gyorsabban nem is tudott volna visszasantikálni a táborba, így is többször meg kellett állniuk, hogy kipihenje magát. Gyuszi bácsi fordult vele vissza, a legjobb programról maradt le, a többiek a szomszéd táborral számháborúznak egész nap, ott maradnak az esti tábortűzre, majd csak éjjel jönnek haza. Éjszakai túra lesz, a hold és a csillagok fényénél fognak hazajönni. Egyszer édesapával is kirándultak éjszaka, akkor még Győr mellett laktak, Enesén, és hétvégére elugrottak Kőszegre a nagymamához. Őt édesapa kivitte egy magaslesre, hogy megnézzék a szarvasbögést, Peti még kicsi volt, ott-hon maradt édesanyával meg nagymamával. Körösligetről már csak nyáron jutottak el hegyek közé, ezért is örült Kriszti, hogy eljöhet a Mecsekbe, ráadásul a Réka-völgyben táboroznak, Peti is Réka lett volna, ha lánynak születik, mondta édesanya. Nagyon szerette Petit, már vett is neki egy kifestőt, amikor Pécsen voltak, azt adja neki ajándékba. Majd édesapának és édesanyának is visz valamit.

Többször át kellett menni a patakon, akkorát ugrani végképp nem bírt, Gyuszi bácsi vette az ölébe, úgy emelte át, mint amikor édesapa tette vissza a kiságyába, ha átmászott hozzájuk éjjel, amikor még kicsi volt. Gyuszi bácsinak olajos szaga volt, indulás előtt az autót szerelte, mert holnap azzal kell elhozni az ebédet, édesapa volt ilyen, amikor hétvégente a garázsban szerelt, még amikor Enesén laktak. Édesanya mindig azt mondta, hogy Péter, koszosabb vagy, mint a gyerekek, és olyankor mind a négyen nevettek, még Peti is, pedig ő kicsi volt, nem is értette, csak azért nevettek, mert a többiek is azt csinálták. Körösligeten már céges autót kapott édesapa, a vállalatnál szerelték.

Nagyon fájt, amikor kiment a lába, és arra gondolt, hogy jó lenne most édesapához bújni, de nincs itt, és egyébként gyakran otthon sincs, sokat kell mostanában utaznia. Klári néni azt mondta, hogy lehet, hogy a tábor végéig feküdni kell, hogy kímélje a lábát, ettől megijedt, mert lehet, hogy meg fog jönni az utolsó napokban, édesanya mondta, hogy hozzon vattát, az ő ciklusa még nem olyan szabályos, biztos, ami biztos, legyen ott a csomagban. Könnyebb lenne, ha bármi-kor kimehetne végére, a kis négyszemélyes faházakban nincsen, csak lenn, a tábor bejáratánál. Lehet, hogy majd megkéri Klári nénit, hogy engedje leköltözni Veronikáék házába, ott úgyis van egy szabad hely.

Gyuszi bácsi minden pihenőnél mondott valami érdekeset, hogy azért sárga az egyik lepke, mert mérget tartalmaz, így a madarak látják, hogy nem jó megenni, meg hogy a patakban a kövek alatt apró rákok laknak, egy darabka felvágottat dobott bele, és tényleg, rögtön előjöttek a rákokcskák, mint amikor leejtett egy kiflicsücsköt az uzsonna közben, és csak este vette észre, addigra tele volt már hangyával. Olyan kár, hogy nem Gyuszi bácsi tanítja a biológiát, illetve Gyuszi, mondta neki, hogy tegeződjenek nyugodtan, Kriszti már úgyis nagylány. Kriszti először elpirult, aztán rájött, hogy nem arra gondol Gyuszi bácsi, arról még édesapával sem szokott beszélni, csak azt akarta mondani, hogy már nem kicsi. De a biológiát Klári néni fogja jövőre is tanítani, örült unalmas, csak felolvassa a könyvet szóról szóra, semmi olyan érdekeset nem tud mondani, mint Gyuszi.

Furcsa volt ez a tegeződés, a felnőttek közül Kriszti csak Magdi nénit tegezte, anya húgát, és Zoli bácsit, Magdi néni férjét, de őket kicsi kora óta ismerte, Gyuszi bácsit meg csak most látta először itt, a táborban, ő Pécsen tanít, szóval nem fogja leváltani Klári nénit. Amikor este néhányan a tűznél beszélgettek, Gyuszi bácsi hozott ki pokrócot, hogy meg ne fázzanak, be is takarta őket, és nézték a csillagokat. Klári néni elkezdte mutogatni, hogy melyik a Göncölszékér, de bezavarodott, pedig ezt még Kriszti is tudta, édesapa mutatta meg neki. De nem javította ki Klári nénit, egyszer még tavaly szólt neki, amikor összekeverte a sáska és a szöcske képét, akkor Klári néni nagyon megharagudott rá.

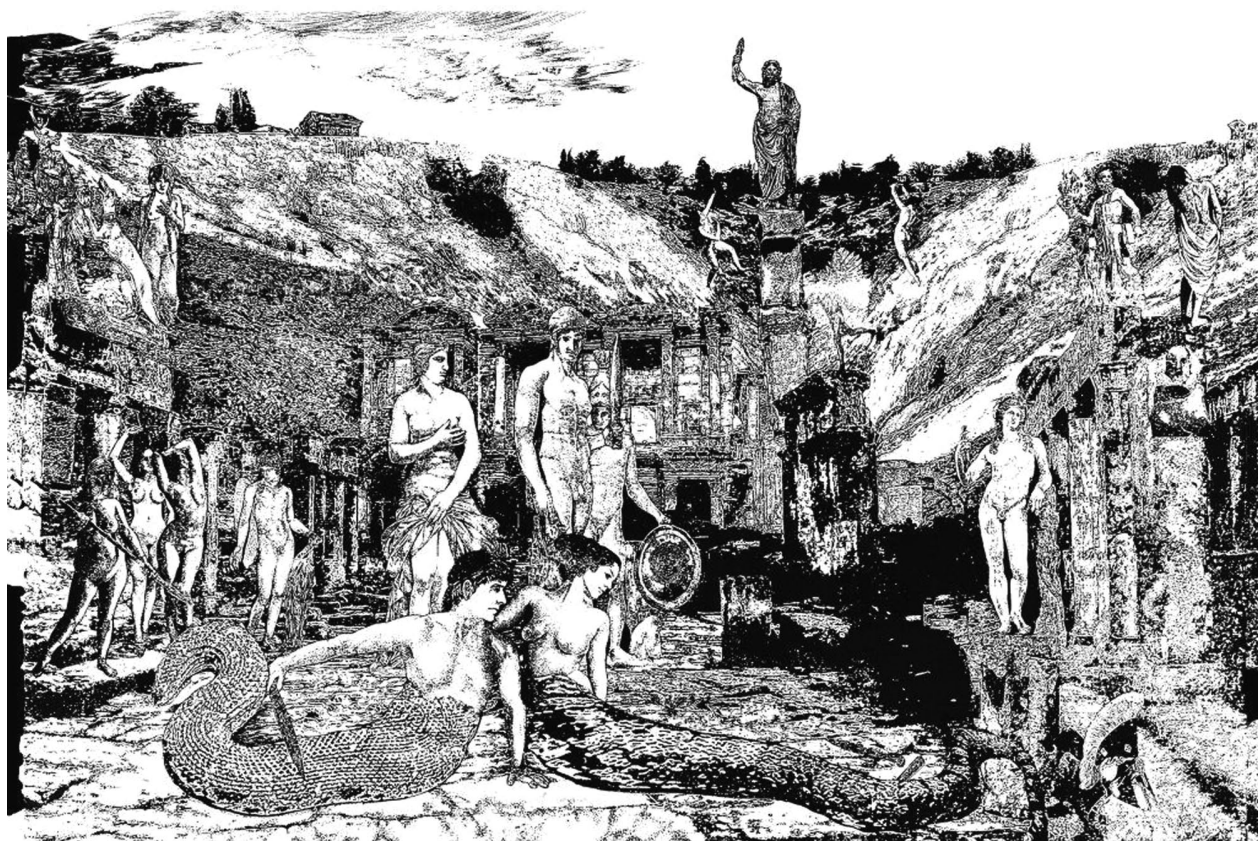
Tizenegy óra is elmúlt, mire visszaértek a táborba. Gyuszi bácsi azt mondta, hogy összeüt ebédre egy

rántottát, ha Kriszti segít, de csak elméletben kell, mert mozognia innentől tilos. A konyhában leültette, hozott neki egy kényelmes karosszékot az irodából, a lába alá meg egy hokedlit tett. Óvatosan felhajtotta a nadrágot Kriszti bokájáról, vizes borogatást tett rá, és adott neki fájdalomcsillapítót, de mondta, hogy majd talán ebéd után fog hatni. Kriszti büszkén irányította Gyuszi bácsit, még ki is nevette kicsit, mert nem tudta, hogyan kell feltörni a tojásokat. Tettek bele hagymát, szalonnát, zöldpaprikát is, kicsit zsírosra sikerült, de kenyérral nagyon jó ízű volt. Nem imádkoztak evés előtt, édesanyáékkal mindig szoktak otthon, de már tudta, hogy mások az iskolai és az otthoni szabályok.

Ebéd után Gyuszi bácsi azt mondta, hogy kegyetlenség lenne Krisztit felküldeni a felső sorban lévő faházba, dőljön le nyugodtan az övében, van egy üres ágy, ő délután úgymint a szereléssel lesz elfog-

lalva. Bevitte Kriszti ölbén a faházba, lefektette, betakarta, és mondta, hogy majd még ránéz, pihenjen.

A borogatás és a fájdalomcsillapító hatni kezdett, tompa zsibbadás vett erőt Krisztin, enyhe lázzal kevert kábult fájdalom, hol édesapa nyakában lovagolt, hol Petivel meg a macijával játszott, foltok, képek, hangok kavarogtak, számháborúzó lepkék, a fájós lábán hangyák és rákocsák mászkáltak. Édesapa simogatta a homlokát, olajzagú volt a keze, de nyugtató, kedves, aztán a kéz lejjebb indult, Kriszti felriadt, és érezte a torkában visszajönni a rántotta zsírját, nem édesapa volt, de hiába akart kiáltani, mozdulni sem tudott, lefojtott hangot hallott, hogy most tényleg nagylány leszel, és ha ügyes vagy, még élvezni is fogod, mozdulatlanra dermedt, de elrejtőzni nem volt esélye, és innentől fogva már így lesz, tetszhalál és halál között, ki tudja, meddig.

Harmonia és Kadmosz